

Rapport fra Sydney

Jeg har nettopp reist halve jorden rundt for å delta på årsmøtet i den internasjonale tannlegeforeningen World Dental Federation (FDI). Flyturen var lang og miljømessig tyngende. I våre dager burde slike møter være mulig å gjennomføre også elektronisk. Det fikk jeg tatt opp med ledelsen i FDI over en kaffekopp. Ironisk nok ville ikke den kaffekoppen vært mulig elektronisk. NTF har vært svært tydelig også i de formelle møtene. Vi har utfordret FDI på å ikke bare peke på hva som er munnhelse, men også på hva som ikke er det. Det er lett å si at munnhelse er helse, og at munnen skal tilbake i kroppen. Det er mye vanskeligere å definere hva som ikke er munnhelse.

Vi hadde før dette møtet tydelig utfordret spesielt amerikanerne, som kjører kurs i fillere og botox for å hjelpe medlemmene til å fylle opp praksisen sin, og vi hadde utfordret FDI på det samme. Det handler altså ikke om tenner, ikke om gråsoner mot kosmetikken, men om ren kosmetisk behandling. Det virker som om de ikke har reflektert over hvordan tannleger bidrar til økt kroppspress og sannsynlig også sekundært til det økende antallet mennesker med mentale helseplager. Jeg skal ærlig si at jeg gruet meg til å konfrontere de aller største i verden, og at jeg var tørr i munnen og lett skjelvende i stemmen da jeg sto foran forsamlingen og sa at dersom vi ikke tør å definere hva som er helse og hva som ikke er helse, da feiler FDI. Det ble helt stille i salen. Heldigvis hadde jeg full støtte fra alle i vår egen delegasjon. Og i pausene etterpå kom mange store og små nasjoner med støtteerklæringer til NTF – også fra USA og ledelsen i FDI. Jeg fikk til og med løfter fra påtroppende FDI-president om at dette skal de se på. Det nytter å si fra. Og med det var NTF i gang.

Vi har løftet frem behovet for en mer aktiv kamp for å begrense reklame for usunn mat på sosiale medier, for innføring av avgift på sukker, for tilrettelagt behandling og oppfølging av eldre med kognitiv svikt, for kartlegging av betydningen av befolkningens helsekompetanse på måloppnåelsen og innretningen av FDI's strategier, for reduksjon av tobakk som røyk, vapes og snus. Vi har arbeidet for større åpenhet i FDI, og vi har skaffet oss mulige samarbeidspartnere på bærekraft og miljøsatsningen som

Foto: Kristin Aknes.

Det er lett å si at munnhelse er helse, og at munnen skal tilbake i kroppen. Det er mye vanskeligere å definere hva som ikke er munnhelse.

vi er i gang med i NTF. Jeg sitter igjen med et klart inntrykk av at det er svært viktig at Norge er med i det internasjonale arbeidet. Vi har veldig mye å vinne på det, og vi har en god del å bidra med. Sammen er vi sterkere.

I Sydney fikk jeg også gleden av å møte en av Norges store musikere. Ole Böhn er professor ved Sydney Conservatory of Music. Han er en av våre aller beste fiolinister og en svært hyggelig mann. Under middagen kom det frem at han fortsatt øver to-fire timer hver dag utenom jobben. Han er født i 1945 og var ferdig med sin formelle utdanning for lenge siden. Likevel streber han alltid etter å bli bedre, lære mer, evne mer. For en holdning. For en inspirator.

På høstens representantskapsmøte skal vi diskutere etterutdanning. Måtte vi alle bli inspirert av disse musikerne og kunstnerne som aldri anser seg som utlært. Det er alltid noe nytt å lære, alltid noe som kan terpes på igjen og igjen. For å lage en enda bedre fylling, en tettere rotfylling, en bedre tilpasset bro, en grundigere fjerning av granulasjonsvev i periodontale lommer, et mer presist snitt, en bedre anamnese, et mer profesjonelt og samtidig varmt møte med en engstelig pasient. Listen over hva jeg selv kan komme på at jeg kan bli bedre til, er svært lang. Jeg har mange ting jeg kan terpe på, øve på, forstå mer og bedre. Noe kan jeg gjøre i hverdagen i praksis. Noe kan jeg ta over digitale kurs. Noe må jeg finne ut av i møtet med gode kollegaer på kurs. Måtte vi alle bli inspirert til alltid å hige etter mer (etter-) utdanning.

Dette handler også om holdninger. Det handler om å se at livet innebærer stadig å søke etter videre utvikling. Så må vi selvsagt også stoppe opp innimellom, konsolidere og lytte til oss selv og – ikke minst – til andre. For det er helt nødvendig å utvikle seg sammen med andre. Man blir ikke god alene. Solospill har sine klare begrensninger. Det beste kommer alltid ut av konstruktive, inspirerende og inkluderende fellesskap. Det gjelder deg og meg, og det gjelder NTF. Jeg håper du vil være med på å gjøre foreningen vår til en enda bedre arena for godt samspill, slik at vi kan stå enda sterkere sammen i tiden fremover.

Heming Olsen-Bergem
President i NTF